

Nr 8.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående gillande av den riksbanken meddelade frihet från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld; given Stockholms slott den 7 januari 1922.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed, under åberopande av § 72 regeringsformen, hemställa,

att det i kungörelsen den 26 september 1921 lämnade medgivande, att riksbanken må för tiden till och med den 31 mars 1922 vara frigitagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse måtte av riksdagen gillas.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 7 januari 1922.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson, anför:

Jag anhåller nu att få anmäla frågan om proposition till riksdagen med hemställan om godkännande av det i kungörelsen den 26 september 1921, nr 537, lämnade medgivande, att riksbanken må för tiden till och

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 1 saml. 7 häft. (Nr 8.)

med den 31 mars 1922 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse.

Motsvarande fråga förevar vid 1921 års riksdag. I anledning av proposition den 7 januari 1921, nr 26, beslöt riksdagen gilla det av Kungl. Maj:t i kungörelse den 10 december 1920 lämnade medgivande, att riksbanken skulle för tiden till och med den 31 mars 1921 vara fritagen från sedelinlösningsskyldigheten (riksdagens skrivelse den 29 januari 1921, nr 33). Sedermera medgav riksdagen, i anledning av proposition den 4 mars 1921, nr 222, genom särskilda beslut (skrivelser den 16 mars och den 26 april 1921, nr 96 och 140), att riksbanken skulle för tiden från och med den 1 till och med den 30 april samt från och med den 1 maj till och med den 30 september 1921 vara befriad från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse. I överensstämmelse med riksdagens beslut utfärdade Kungl. Maj:t kungörelser den 24 mars och den 29 april 1921 (nr 118 och 171).

Slutligen har Kungl. Maj:t utfärdat förut berörda kungörelse den 26 september 1921, vilken är av följande lydelse:

»Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, på framställning av fullmäktige i riksbanken och efter samråd jämväl med fullmäktige i riksgäldskontoret, med stöd av bestämmelse i § 72 regeringsformen funnit gott medgiva, att riksbanken må för tiden från och med den 1 oktober 1921 till och med den 31 mars 1922 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse, dock att detta medgivande skall, därest detsamma icke varder av nästföljande riksdag inom tjugu dagar från riksdagens början gillat, efter utgången av nämnda tid upphöra att lösa till efter rättelse; ägande riksbanken rätt att, om förhållandena därtill giva anledning, även under den tid, berörda medgivande gäller, återupptaga inlösningen av bankens sedlar.»

Departements-
chefen.

Utan att nu närmare uttala mig angående penningpolitiken framhåller jag, att ett godkännande av den av mig nu ifrågasatta propositionen med hemställan om riksdagens gillande av Kungl. Maj:ts i sistberörda kungörelse lämnade medgivande icke synes mig böra innebära något riksdagens ställningstagande i fråga om riksbankens sedelinlösningsskyldighet efter den 31 mars 1922.

Jag får alltså nu föreslå, att Kungl. Maj:t, i anledning av § 72 regeringsformen, måtte avlåta proposition till riksdagen med hemställan, att det i kungörelse den 26 september 1921 lämnade medgivande, att riksbanken må för tiden till och med den 31 mars 1922 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse måtte av riksdagen gillas.

Till denna föredragande departementschefens hemställan, däri statsrådets övriga ledamöter instämna, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall och förordnar, att proposition av den lydelse bil. . . . vid detta protokoll utvisar skall avlåtast till riksdagen.

Ur protokollet:

Olga Gjörloff.
